

عنوان مقاله:

خواب و رویا در شاهنامه فردوسی

محل انتشار:

پژوهشنامه اورمزد، دوره 9، شماره 32 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

ندا فخریان - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

ناصر عسگری زاده - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

خواب و رویا از دیرباز مورد توجه انسان بوده و میان عموم مردم روزگاران مشترک است، وبه نژاد، زبان، رنگ پوست و میزان رشد فرهنگی آنها وابسته نیست. فردوسی دیدن خواب و رویا و تعبیر آن را بهره ای از علم پیامبری می داند: نگر خواب را بیهده نشمری یکی بهره دانش ز پیغمبری بویژه که شاه جهان بیندش روان درخشنده بگزیندش... در شاهنامه خواب ها و تعبیر آنها ارزش خاصی برای شهریاران و پهلوانان دارد؛ براساس خوابی که می بینند جنگی را آغاز می کنند یا از وقوع جنگی پیشگیری می نمایند؛ پایه ی بسیاری از ازدواج ها با دیدن خواب ریخته میشود. در خواب است که تولد فرزندی را آگاه میشوند و حتی به جنس و نام نوزاد پی می برند. فردوسی برای تمامی این موارد شواهد بسیاری را به نظم کشیده است. بدین روی نیاز بررسی چنین پدیده ای در شاهنامه احساس می شود. این مقاله به بررسی خواب و رویا در شاهنامه فردوسی به روش کتابخانه ای پرداخته است تا کم و کیف این قضایا در میان شاهان و پهلوانان شاهنامه، تحلیل و بررسی شود

کلمات کلیدی:

خواب، رویا، شاهنامه، تعبیرخواب، فردوسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/753421>

